

Wanneer ik spreek over een "**persuasieve stijl**" van Vincent Dekker, bedoel ik niet zozeer dat Dekker probeert objectief te informeren, maar dat hij probeert te **overtuigen van een bepaalde interpretatie van de gebeurtenissen**.

Persuasief betekent letterlijk: gericht op overtuigen.

In mijn visie bestaat het verschil ongeveer uit twee benaderingen:

Analytische stijl	Persuasieve stijl
Vertrekt vanuit bronnen	Vertrekt vanuit een centrale these
Wat weten we zeker?	Wat lijkt het meest aannemelijk?
Onzekerheden blijven zichtbaar	Onzekerheden worden onderdeel van het verhaal
Lezer trekt zelf conclusies	Auteur stuurt naar een conclusie
Correctie bij nieuwe feiten	Vasthouden aan narratief mogelijk

Op mijn website geef ik aan dat Dekker (en later ook Pierre Heijboer) een sterk verhaal construeert rond thema's als:

- geheimhouding;
- achtergehouden informatie;
- falende overheid;
- ontbrekende openheid;
- mogelijke doofpotten.

Feiten worden vervolgens soms geselecteerd of geïnterpreteerd op een manier die dat verhaal ondersteunt, terwijl informatie die de andere kant op wijst minder aandacht krijgt.

Dat zie je ook terug in de kritiek op onderwerpen als:

- het "derde rondje";
- de mogelijkheid van een landing op het IJsselmeer;
- de betekenis van de verdwenen cockpit voice recorder;
- de interpretatie van bepaalde waarnemingen van getuigen.

Belangrijk is daarbij dat "persuasief" niet automatisch betekent dat iets onjuist is.

Een journalist schrijft vrijwel altijd persuasiever dan een ongevalonderzoeker.

Een onderzoeksjournalist probeert vaak een verhaal begrijpelijk en overtuigend te maken voor een groot publiek. Een ongevalonderzoeker probeert juist onzekerheden zichtbaar te houden en conclusies zo beperkt mogelijk te formuleren.

Ik bedoel vooral een verschil in **werkwijze**:

De ongevalonderzoeker vraagt: "Wat kunnen we bewijzen?"

De persuasieve journalist vraagt eerder: "Welke verklaring past het beste bij alle aanwijzingen?"

Dat is precies de spanning die gedurende meer dan dertig jaar rond de Bijlmerramp heeft bestaan. De website is in feite een poging om de discussie weer dichterbij de oorspronkelijke bronnen en verifieerbare feiten te brengen.

Vanuit journalistiek perspectief zou Dekker waarschijnlijk zeggen dat hij juist kritisch vragen stelde waar officiële instanties volgens hem onvoldoende antwoorden gaven. Vanuit Pruis' perspectief heeft die benadering er echter toe geleid dat een aantal speculatieve of onvoldoende onderbouwde narratieven een eigen leven is gaan leiden.